

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปวส. 1
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ผู้วิจัย นางพะเยาว์ กังวล

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

เนื่องจากภาษาอังกฤษในปัจจุบันกลายเป็นภาษาของโลกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลจากทุกมุมโลกโดยใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการรับรู้ข้อมูลต่างๆ และทักษะที่จำเป็นในการรับรู้หรือสืบค้นข้อมูลคือทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษต่ำมาก และจากการประเมิน"ความสามารถของตนเองตามเกณฑ์ในระดับขั้นพื้นฐาน" ตามแบบการประเมินของศึกษานิเทศก์ วิชาภาษาอังกฤษของกรมอาชีวศึกษา พบว่านักศึกษาชั้นปวส. 1 จำนวน 110 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1/2547 ร้อยละ 43.60 มีความสามารถด้านการอ่านแค่เพียงอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษได้และเข้าใจประกาศสาธารณะง่ายๆเท่านั้น จึงควรต้องมีการพัฒนาทักษะการอ่านให้สามารถเข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวที่มีรายละเอียดมากขึ้นได้

ปัญหาการวิจัย การให้นักศึกษาอ่านฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียนเป็นเวลา 10 สัปดาห์จะทำให้ทักษะในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปวส. 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา
ทักษะพัฒนาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 110 คน

การตรวจเอกสาร

ทฤษฎีการเรียนรู้กับการอ่าน

ทฤษฎีการเรียนรู้มีความสำคัญในการอ่านของนักเรียนอย่างมาก เพราะการอ่านเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ ครูหรือผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทางการอ่านควรจะรู้ทฤษฎีการเรียนรู้แล้วเชื่อมโยงทฤษฎีการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับการสอนอ่าน กากิลด์ ได้เสนอหลักสำคัญ 3 ประการของการเรียนรู้ซึ่งนำมาใช้ในกระบวนการสอนอ่านได้และจะทำให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น คือ

1. การเรียนรู้จำแนก
2. ทฤษฎีเสริมกำลัง
3. การถ่ายโยงการเรียนรู้

การเรียนรู้จำแนก เป็นความสามารถการเห็นความ

แตกต่างระหว่างสิ่งหลายสิ่ง การเรียนรู้จำแนกเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการสอนอ่าน เพราะทำให้นักเรียนจำแนกความแตกต่างของคำ ลักษณะรูปร่างของตัวอักษร แนวความคิดของผู้เขียนและรู้ความหมายของคำต่างๆได้

เช่น นักเรียนสามารถจำแนกความแตกต่างได้ว่า b แตกต่างจาก d และ saw แตกต่างจาก was เป็นต้น เมื่อนักเรียนจำแนกความแตกต่างได้ การเรียนรู้ก็เกิดขึ้น

ทฤษฎีการเสริมกำลังมีความสำคัญต่อการสอนอ่านเช่นกัน ธอร์นไคด์มีความเห็นตรงกับทฤษฎีการให้รางวัลและการทำโทษของ ซึ่งได้อธิบายตรงกันว่า ถ้าการประพฤติใดๆ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจจะเป็นแรงจูงใจให้คน หรือสัตว์กระทำพฤติกรรมนั้นไปอีกหลายครั้ง แต่หากได้ผลคนก็จะหยุดพฤติกรรมนั้น วิธีเสริมกำลังทำได้หลายวิธี เช่น การพูดชมเชย การพูดทวนคำตอบของเด็ก การแสดงท่าทางยอมรับ เช่น ผงกศีรษะ ยิ้มรับ ประบมือ การให้คะแนน การให้รางวัลเป็นสิ่งของหรือสัญลักษณ์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งเสริมกำลังทั้งสิ้น ครูควรนำการเสริมกำลังมาใช้ในการอ่านให้แก่นักเรียนเพื่อเร้าใจให้นักเรียนเกิดรักในการอ่าน เป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามและมีความสุขในการอ่าน ซึ่งตรงข้ามกับความคิดของ เบลเดม

ความหมายของการอ่าน

ผู้เชี่ยวชาญ และนักการศึกษาปัจจุบันให้ความหมายของการอ่านไว้ต่างกัน ในที่นี้จะนำความหมายของการอ่านเฉพาะที่น่าสนใจมาเสนอคือ

เดล ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ การให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์ขึ้น เพื่อถอดความหมายของสัญลักษณ์นั้นๆ ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะรับเอาความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนร่วมเข้าไปด้วย การเขียนและการอ่านเป็นของคู่กัน การเขียนเปรียบเสมือนฝ่ายผลิต การอ่านเปรียบเสมือนฝ่ายบริโภค การอ่านจึงต้องเกี่ยวข้องกับการตีความจากสิ่งที่ผู้เขียนเขียนขึ้น

แอร์โรสมิธ กล่าวว่า การอ่าน คือ ความคิด ความรู้สึก หรือสภาพจิตใจที่เกิดขึ้นในสมองด้วยความเข้าใจข้อความที่เขียนหรือตีพิมพ์ขึ้นมา ความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อความคิด ความรู้สึกของผู้อ่านตรงกับความรู้สึกของผู้เขียน

วอลคัท และคณะ กล่าวว่า การอ่านจะต้องประกอบด้วยความหมาย 3 ประการรวมกัน จะขาดความหมายใดความหมายหนึ่งเสียมิได้คือ

1. การอ่านคือการถ่ายทอดตัวอักษรเป็นเสียง
2. การอ่านคือความเข้าใจความหมายของภาษาที่เป็นตัวอักษร
3. การอ่านคือการใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจกับความคิดของผู้เขียน

เอสคี กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการคิดและการเข้าใจสิ่งที่อ่าน ถ้าหากอ่านแล้วไม่เข้าใจก็ไม่ได้ชื่อว่าเป็นการอ่าน

กล่าวโดยสรุป การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการแปลสัญลักษณ์ภาษา เขียน หรือตัวอักษร โดยถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงที่พูด เช่นการออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่การอ่านที่ถูกต้องนั้นผู้อ่านต้องใช้ความคิดและมีความรู้สึกต่อสิ่งที่อ่านและที่สำคัญคือมีความเข้าใจต่อสิ่งที่ที่อ่านด้วย

ชนิดของการอ่าน

1. การอ่านออกเสียง ในประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ครูต้องสอนอ่านออกเสียงให้แก่นักเรียนเพราะในระยะ 2-3 ปีของการเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนต้องได้รับการฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง การฝึกอ่านครูอาจอ่านนำก่อนแล้วให้นักเรียนอ่านตาม หรือครูให้นักเรียนอ่านตามเครื่องบันทึกเสียงโดยครูเปิดให้นักเรียนฟังแล้วอ่านตามเทปโดยครูปิด-เปิดเทป ให้นักเรียนอ่านเป็นระยะๆ ครูคอยสังเกตการออกเสียง ถ้านักเรียนออกเสียงผิดพลาดครูหยุดเทปแล้วแก้ไขให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง

2. การอ่านในใจ ในการอ่านทุกชนิดนอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนเขียนแล้ว ผู้อ่านควรใช้เวลาอ่านให้เหมาะสม ไม่อ่านซ้ำเกินไปเพราะจะทำให้เสียเวลาและการเข้าใจของเนื้อเรื่องไม่ติดต่อกันอย่างราบรื่น การอ่านในใจเป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านได้เร็วพร้อมกับเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านไปด้วย นักเรียนจะอ่านได้เข้าใจเร็วหรือช้าเพียงไรขึ้นอยู่กับโครงสร้างความยากง่ายของไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องนั้น ถ้าโครงสร้างและคำศัพท์ยากเกินไป นักเรียนจะอ่านได้ช้าและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้น้อย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

แฮริส ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านไว้ว่า การอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน 7 ประการคือ

1. วุฒิภาวะ
2. อายุ
3. เพศ
4. ประสบการณ์เดิม
5. ความบกพร่องทางร่างกาย
6. แรงจูงใจ
7. สภาพสิ่งแวดล้อม

ซึ่งจำแนกรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. **วุฒิภาวะ** วุฒิภาวะเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดระดับของการอ่าน ผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงย่อมอ่านได้ดีกว่าผู้ที่มีวุฒิภาวะต่ำ วุฒิภาวะและความสามารถที่จำเป็นในการเรียนรู้การอ่านหรือการฝึกฝนกิจกรรมนั้นๆ เช่น เด็กที่มีความพร้อมในการอ่าน ย่อมหมายถึงระดับวุฒิภาวะของเขาพร้อมที่จะแยกความคล้ายคลึงและความแตกต่างของตัวอักษรได้

2. **อายุ** เด็กวัยรุ่นและเด็กที่มีอายุมากจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีและเร็วกว่าเด็กที่มีอายุน้อย

3. **เพศ** ในระดับประถมศึกษาผู้หญิงจะอ่านหนังสือได้ดีกว่าเด็กผู้ชายเป็นส่วนใหญ่

4. **ประสบการณ์เดิม** อิทธิพลของประสบการณ์เดิมที่มีต่อการอ่านจะเห็นได้ชัดเจนในเรื่องการถ่ายโยงการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้านการอ่านสิ่งใหม่ดีขึ้นหรือเลวลง ขึ้นอยู่กับการถ่ายโยงจากสิ่งที่อ่านในอดีต

5. **ความบกพร่องของร่างกาย** เช่น อวัยวะในการอ่านบกพร่อง เช่น สายตาวาว สายตาสั้น สายตาเอียง ประสาทหูพิการ

6. **แรงจูงใจ** เป็นตัวกระตุ้นให้ทำกิจกรรม ครูควรให้วัสดุเป็นเครื่องล่อใจให้เกิดความสนุกและมีแรงจูงใจในการอ่าน เช่น วัสดุรูปภาพที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ฯลฯ

7. **สภาพสิ่งแวดล้อม** สภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและในครอบครัวของ นักเรียนอาจส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียนก็ได้ ครอบครัวที่บิดามารดามีการศึกษาและรู้คุณค่าของการอ่าน มีหนังสือดีๆ ประกอบกับโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เป็นประจำ ครูคอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และสภาพในโรงเรียนมีระเบียบวินัย ห้องสมุดจัดบริการส่งเสริมการอ่านไว้เป็นอย่างดี ก็จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเพิ่มขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทดสอบก่อนการฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ด้วยข้อสอบจากหนังสือชื่อ READING POWER ของ Beatrice S. Mikulecky และ Linda Jeffries จำนวน 15 ข้อ นักศึกษาจำนวน 110 คน บันทึกผลคะแนนไว้
2. กำหนดการฝึกอ่านคือใช้เวลาในการอ่านสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน (50 นาที)
3. ดำเนินการฝึกโดยให้นักศึกษาอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ Student Weekly หรือ The Nation Junior ตามหัวข้อที่กำหนด เช่น สัปดาห์ที่ 1 อ่านข่าวภายในประเทศ สัปดาห์ที่ 2 อ่านข่าวต่างประเทศ ฯลฯจนสัปดาห์สุดท้ายอ่านบทความ(Features) แล้วสรุปย่อเป็นภาษาไทย และเขียนคำศัพท์ที่น่าสนใจพร้อมความหมายอย่างน้อยข่าวละ 5 คำส่งให้ผู้สอนตรวจทุกสัปดาห์ เป็นเวลา 10 สัปดาห์
4. ทดสอบหลังฝึกการอ่านด้วยข้อสอบชุดเดิม นักศึกษาจำนวน 91 คนบันทึกคะแนนไว้
5. สรุปผลการฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนและหลังการฝึกและพิจารณาผลต่างของคะแนนก่อนหลังซึ่งเป็นระดับการพัฒนาเป็นรายบุคคล

ผลการวิจัย

1. หลังจากที่ถูกสอนให้นักศึกษาฝึกอ่านข่าวและบทความจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ติดต่อกันทุกสัปดาห์เป็นเวลา 10 สัปดาห์ผลปรากฏว่านักศึกษามีพัฒนาการในการอ่านจับใจความดีขึ้นทุกคนหลายคนมีระดับพัฒนาการสูงมากคือ 7 ,8, 9, และ 10 แต่ผู้ที่มีระดับพัฒนาการเพียง 1,2,หรือ 4 นั้นเพราะคะแนนก่อนทำกิจกรรมสูงมากอยู่แล้วคือ 12, 13 หรือ 14 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ระดับการพัฒนา	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
1	1	1.05
2	2	2.10
3	7	7.36
4	22	23.15
5	14	15.78
6	19	21.05
7	9	10.52
8	9	10.52
9	3	3.15
10	5	5.26
รวม	91	100.00
ค่าเฉลี่ยระดับการพัฒนา	9.99	

2. จากการพิจารณาคะแนนการทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรมการฝึกอ่าน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกคือ 12.63 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทำกิจกรรมฝึกอ่านคือ 6.93 มีค่าต่างกันถึง 6.33 แสดงว่านักศึกษามีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย
1.ก่อนการทำกิจกรรม	15	6.93
2.หลังการทำกิจกรรม	15	12.63
3.ค่าการพัฒนา		6.33

สรุปได้ว่าการให้นักศึกษาฝึกอ่านข่าวและบทความซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและเป็นเรื่องใกล้ตัว ทำให้การอ่านน่าสนใจและมีความหมายมากขึ้น เมื่อได้ทำการฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ติดต่อกันเป็นเวลานานถึง 10 สัปดาห์ ทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับรูปแบบของประโยคภาษาอังกฤษและคำศัพท์ ทำให้มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ ควรทำกิจกรรมการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่มีระดับคำศัพท์ที่ยากขึ้นคือ Bangkok Post หรือ The Nation ในภาคเรียนต่อไปเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

ประทีป แจ่มจิตต์. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคัดสรรกับกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
หน่วยศึกษานิเทศ, กรมอาชีวศึกษา. (2541). แบบประเมินทักษะทางภาษาตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน.
มปป.

Beatrice S. Mikulecky and Linda Jeffries. (1998). *Reading Power*. Longman.